

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **M**, bývajúcej v D, zastúpenej JUDr. D, advokátkou so sídlom v K, proti žalovanej **M**, bývajúcej v D, zastúpenej JUDr. Z, advokátkou so sídlom v B, **o určenie neplatnosti výpovede z nájmu bytu**, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 16 C 36/2006, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. júna 2007 sp.zn. 17 Co 103/2007, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalobkyne **o d m i e t a .**

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom z 19. februára 2007 č.k. 16 C 36/2006-61 žalobu žalobkyne o určenie neplatnosti výpovede z nájmu bytu zamietol a žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovanej trovy konania vo výške 7 629,30 Sk na účet JUDr. Z, advokátky so sídlom v B. V dôvodoch rozhodnutia poukázal okresný súd na to, že žalobkyňa mala so žalovanou uzatvorenú zmluvu o prenájme bytu, pričom neuhrádzala nájomné, čím porušila svoje povinnosti, vyplývajúce z nájmu bytu a naplnila dôvod, pre ktorý prenajímateľ – teda žalovaná mohla v zmysle ustanovenia § 711 ods. 1 písm.d/ Občianskeho zákonníka vypovedať nájom bytu. Tvrdenie žalobkyne, že medzi ňou a žalovanou mala byť uzatvorená dohoda o prenájme váhy za 500 Sk mesačne, čím malo byť kompenzované nájomné, nepovažoval súd vzhľadom na vykonané dokazovanie za preukázané. Žalobu žalobkyne preto okresný súd nepovažoval za dôvodnú.

Na základe podaného odvolania žalobkyňou proti rozsudku okresného súdu konal vo veci Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, ktorý rozsudkom z 27. júna 2007 sp.zn. 17 Co 103/2007 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa a súčasne žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v sume 1 677 Sk k rukám právnej zástupkyne žalovanej JUDr. Z, advokátky so sídlom v B. V dôvodoch rozhodnutia sa odvolací súd stotožnil so skutkovými aj právnymi závermi súdu prvého stupňa, z ktorých vyplynulo, že žalobkyňa porušila povinnosti vyplývajúce z nájmu bytu, čím bol daný dôvod výpovede z nájmu podľa ustanovenia § 711 ods. 1 písm.d/ Občianskeho zákonníka.

Proti rozsudku krajského súdu podala dovolanie žalobkyňa. Žiadala rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V dôvodoch dovolania poukázala na to, že postupom súdu bola žalobkyni odňatá možnosť konať pred súdom podľa ustanovenia § 237 písm.f/ O.s.p., a to preto, že súd nevykonal dôkazy navrhnuté žalobkyňou v konaní, čím neúplne zistil skutkový stav veci a z toho potom vyvodil aj nesprávny právny záver. V tejto súvislosti poukazovala na to, že medzi žalobkyňou a žalovanou bola uzatvorená dohoda, na základe ktorej mala žalobkyňa platiť žalovanej za nájom bytu 500 Sk mesačne, pričom zas žalovaná mala platiť žalobkyni za nájom huteľnej veci – váhy sumu taktiež 500 Sk mesačne. Po započítaní týchto súm nemala žalobkyňa povinnosť platiť žalovanej žiadnu sumu za nájom bytu. Pokiaľ by bol súd vykonal navrhnuté dôkazy, mohol by v tomto smere riadne zistiť skutkový stav veci a z toho vyvodiť aj iný právny záver. Na základe uvedených okolností nepovažovala žalobkyňa rozhodnutie odvolacieho súdu za správne a preto trvala na podanom dovolaní.

Žalovaná v podanom vyjadrení na dovolanie žalobkyne žiadala podané dovolanie odmietnuť z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému nie je prípustné. Pokiaľ v podanom dovolaní poukazovala žalobkyňa na ustanovenie § 237 písm.f/ O.s.p., podľa ktorého by mala byť daná prípustnosť dovolania, tak v tejto súvislosti poukazovala žalovaná na to, že tento dôvod nie je daný, lebo súd rozhodol, ktoré dôkazy vykoná na zistenie skutkového stavu veci. Postupom súdu teda nebola odňatá možnosť žalobkyne konať pred súdom a preto neboli splnené ani podmienky pre prípustnosť dovolania v danej veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho

pojednávania (§ 243 ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V danej veci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 a 3 O.s.p., pretože nejde o zmeňujúci, ale o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie proti nemu prípustné. Dovolanie nie je prípustné ani podľa § 238 ods. 2 O.s.p. z dôvodu, že dovolací súd vo veci doposiaľ nerozhodoval.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť dovolacieho súdu (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. sa dovolací súd neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal tiež otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p., osobitne dovolateľkou tvrdenou vadou podľa § 237 písm.f/ O.s.p.

V podanom dovolaní proti rozsudku odvolacieho súdu poukazovala žalobkyňa na to, že postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom podľa ustanovenia § 237 písm.f/ O.s.p. a je daná prípustnosť dovolania podľa tohto zákonného ustanovenia. V tejto súvislosti poukazovala žalobkyňa na to, že okresný súd nevykonal ňou navrhnuté dôkazy a keďže krajský súd takýto rozsudok potvrdil, súdej nemohli správne zistiť skutkový stav veci a vyvodit' aj správny právny záver.

Odňatím možnosti konať sa v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p. rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv,

ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Žalobkyňa v dôvodoch odvolania ani na pojednávaní pred odvolacím súdom (dňa 27. júna 2007) nepredložila žiadne konkrétne návrhy na dokazovanie a odvolací súd žalobkyni a aj jej právnej zástupkyni umožnil vyjadriť sa k skutkovým a právnym záverom v prejednávanej veci. Odvolací súd tak neznemožnil žalobkyni realizáciu jej procesných práv, ktoré jej Občiansky súdny poriadok priznáva.

Dovolací súd poznamenáva, že prípadné nevykonanie dôkazov podľa návrhov alebo predstáv účastníkov nie je postupom, ktorým súd odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom, lebo rozhodovanie o tom, ktoré dôkazy budú vykonané, patrí výlučne súdu a nie účastníkovi konania (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Ak súd niektorý dôkaz nevykoná, môže to viesť nanajvýš k jeho nesprávnym skutkovým záverom a teda v konečnom dôsledku aj k nesprávnemu rozhodnutiu, nie však k odňatiu možnosti pred súdom konať (§ 237 písm.f/ O.s.p.).

Nakoľko v danej veci prípustnosť dovolania nebolo možné vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p. a v dovolacom konaní nevyšlo najavo, že by konanie na odvolacom súde bolo postihnuté vadami uvedenými v § 237 O.s.p, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

Žalovaná v dovolacom konaní mala úspech a uplatnila právo na náhradu trov dovolacieho konania za podané vyjadrenie. Dovolací súd jej podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo vzhľadom na zrejmu neprípustnosť dovolania trovy spojené s vyjadrením k dovolaniu nepovažoval za potrebné na účelné bránenie práva.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. decembra 2007

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

